ปัญหาบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถเมาแอลกอฮอล์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

PROBLEMS PENALTY OF DRUNK VEHICLE DRIVING IN THE CASE OF DRIVING WHILE DRUNK ALCOHOL CAUSING DEATH TO ANOTHER PERSON

[1]กันตพัฒน์ สุขพานิช และ [2]สัญญพงศ์ ลิ่มประเสริฐ

[1]Kantapat sukpanich and [2]Sanyapong Limpraseart

มหาวิทยาลัยรังสิต, ประเทศไทย

Rangsit University, Thailand.

[1]kantapatsukpanich@gmail.com

Received: September 10,2023; **Revised** :November 2, 2023; **Accepted** :December 30,2023

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ค้นหาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการการลงเพิ่มโทษผู้ขับขี่ยานพาหนะ 2) ศึกษาปัญหาบทลงโทษ มาตรการการเพิ่มโทษผู้ขับขี่ยานพาหนะ 3) ศึกษาเปรียบเทียบบทลงโทษของผู้ขับขี่ในขณะเมาสุราตามกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ และ 4) เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะเมาแอลกอฮอล์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การศึกษาในครั้งนี้เป็นการใช้กระบวนวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาจากเอกสารแนวคิด ทฤษฎี และกฎหมายทั้งของต่างประเทศและของประเทศไทย ที่เกี่ยวข้องกับ มาตรการการเพิ่มโทษผู้ขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะมึนเมาเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จากผลการศึกษาพบว่า พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มีบทกำหนดโทษผู้ขับขี่ขับรถขณะเมาสุราค่อนข้างเบา ไม่เหมาะสมกับความผิดที่ผู้กระทำตั้งใจฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย จึงไม่สามารถยับยั้งผู้กระทำความผิดให้เข็ดหลาบได้อย่างเด็ดขาด เนื่องจากเมื่อได้มีการกระทำความผิดครั้งแรกแล้วจะมีการกระทำความผิดครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งต่อๆ ไปอีก และเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายหรือถึงแก่ความตาย และโทษที่ผู้กระทำได้รับคือกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย เห็นควรว่าการเพิ่มอัตราโทษทางกฎหมายให้สูงขึ้น ย่อมเป็นการแก้ไขปัญหาเพื่อยับยั้งการกระทำ

[1] นักศึกษา, หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

[2] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

ความผิดซ้ำ และแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุได้ ดังนั้นจึงเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ให้มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น โดยปรับปรุงตามโทษปริมาณของแอลกอฮอล์ในเลือด และจำนวนครั้งที่กระทำความผิด และควรเพิ่มโทษแก่ผู้ร่วมโดยสาร รวมถึงผู้ให้บริการสถานบันเทิงหรือผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงกรณีขับรถขณะมึนเมาเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ให้ถือว่ามีความผิดในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

คำสำคัญ : บทลงโทษ, ขับรถขณะเมาแอลกอฮอล์

Abstract

This research aimed to: 1) investigate theories related to penalty enhancement for drunk drivers, 2) explore problems of penalties and penalty enhancement for drunk drivers, 3) compare penalties specified by Thailand and oversees countries' laws, and 4) propose legal amendments for enhancing penalties for drunk driving causing death. This research employed qualitative methodology, reviewing documents, theories, and related laws in Thailand and oversees countries. The results revealed that, according to the Land Traffic Act, B.E. 2522 (1979), penalties for drunk drivers were not severe when compared with their intention to violate the law resulting in drunk drivers repeating their violations and not realizing the death of their victims which caused them to be charged with reckless driving causing death. Penalty enforcement would prevent repeat violations and minimize car accidents. Therefore, the research recommended the amendment of the Land Traffic Act, B.E. 2522 (1979) by enhancing penalties for drunk drivers based on the blood alcohol level and the number of violations. In addition, passengers drinking alcohol, entrepreneurs of entertainment venues, and alcohol sellers should be punished. Drunk driving causing death should be also considered as murder with an intention to kill.

Keywords: Penalty, Drunk driving

บทนำ

ในประเทศไทย อุบัติเหตุทางท้องถนนเป็นสาเหตุสำคัญของการเสียชีวิตของคนไทยในยุคปัจจุบัน ในแต่ละปีมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุบนท้องถนนเฉลี่ยปีละ 20,000 คน หรือเฉลี่ยวันละ 60 คน ต่อวัน และจะมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่าในช่วงเทศกาลต่าง ๆ อาทิ เช่น ช่วงเทศกาลสงกรานต์และปีใหม่ โดยพบว่า 1 ใน 3 ของผู้เสียชีวิตเป็นกำลังสำคัญของครอบครัวจึงทำให้ผลกระทบของอุบัติเหตุดังกล่าวมีผลต่อทั้งตัวบุคคล ครอบครัวและสังคม ซึ่งข้อมูลจากสำนักวิจัยซูเปอร์โพมูลนิธิสถาบันวิจัยความสุขชุมชนและความเป็นผู้นำ ได้เผยถึงประสบการณ์ของผู้ใช้รถ ถึงการเกิดอุบัติเหตุทางถนนที่เกิดขึ้น พบว่าส่วนใหญ่เคยเกิดเฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ที่ใช้

ร้อยละ 76.7 ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่งผลให้การดื่มสุราแล้วขับขี่ ไม่เพียงเป็นภัยต่อผู้ขับขี่เอง แต่ยังเป็นภัยต่อผู้ร่วมใช้ถนนบุคคลอื่น ๆ ผู้บริสุทธิ์ ทั้งยังมีผลกระทบต่อครอบครัวของบุคคลเหล่านั้น ที่อาจต้องสูญเสียบุคคลที่สำคัญของครอบครัวไป นอกจากนี้หากมองในระดับประเทศแล้ว รัฐก็ต้องสูญเสียบุคคลกรสำคัญทางเศรษฐกิจไปด้วย ทั้งยังต้องเสียงบประมาณบางส่วนในการดูแลรักษาผู้ประสบอุบัติเหตุกลุ่มเหล่านี้โดยไม่จำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้หากทุกคนมีจิตสำนึกที่ดีพอ จากข้อมูลสถิติการจับผู้เมาแล้วขับ ในปี พ.ศ.2560 พบผู้กระทำผิด 96,467 ราย ส่วนในปี พ.ศ.2561 พบผู้กระทำผิดเมาแล้วขับ 112,991 ราย เพิ่มขึ้น 16,524 ราย (Safe kids Thailand, 2562)

แม้ในปัจจุบันประเทศไทยจะมีกฎหมายบทลงโทษผู้ขับรถขณะเมาสุรา ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่12) พ.ศ. 2562 ที่ห้ามมิให้ผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาสุราหรือเมาอย่างอื่น หากฝ่าฝืนมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นไว้ไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ แต่เมื่อนำมาบังคับใช้กลับเป็นกฎหมายที่ไม่สามารถนำมาบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะถ้าเปรียบเทียบกับความสูญเสียที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบอุบัติเหตุ ถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายลงโทษผู้ขับขี่ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ต้องจำคุกก็ตาม แต่ความเป็นจริงศาลมักมีดุลพินิจลงโทษผู้กระทำความผิดแค่เปรียบเทียบปรับ หรือ สั่งคุมประพฤติ การเข้าสู่มาตรการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมหรือการรอลงอาญา แล้วแต่กรณี ซึ่งได้พบว่าจำนวนผู้ขับขี่ที่เมาสุราไม่ได้ลดลงแต่อย่างใด กลับเพิ่มจำนวนมากขึ้นกว่าแต่ก่อนทุกวัน แม้ว่าในหลายหน่วยงานจะมีการรณรงค์ให้ผู้ขับขี่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ขณะขับขี่ก็ตาม อาทิ เช่น โครงการเมาไม่ขับ แต่ก็ยังพบผู้ฝ่าฝืนที่เมาสุราแล้วขับขี่อีกมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากปัจจัยหลาย ๆ ประการไม่ว่าจะเป็นสถานที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมของผู้ขับขี่เอง สังคมที่ผู้ขับขี่อยู่ และเพื่อนเชิญชวน รวมทั้งจิตสำนึกหรือทัศนคติของผู้ขับขี่

ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศเกาหลีใต้ที่พึ่งได้มีการแก้ไขแล้วประกาศใช้กฎหมายเมาแล้วขับฉบับใหม่ถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีกฎหมายรุนแรงขึ้นมาเป็นอันดับต้น ๆ ของโลก ทันทีที่เมาแล้วขับมีอัตราโทษถึงจำคุกตลอดชีวิต (Creatrip, 2018) ซึ่งทางรัฐบาลก็ได้มีการปรับเปลี่ยนกฎหมายและบทลงโทษมาเรื่อย ๆ โดยปัจจุบันความรุนแรงของบทลงโทษจะขึ้นอยู่กับปริมาณแอลกอฮอล์ในเลือดที่ตรวจพบ และความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการเมาแล้วขับ หากผู้กระทำผิดมีระดับแอลกอฮอล์ในเลือดตั้งแต่ 0.03% ขึ้นไปจะถูกระงับใบขับขี่ทันที และถูกเพิกถอนเมื่อมีปริมาณมากกว่า 0.08% (Jo He-rim, 2018) ประเทศญี่ปุ่น มีปัญหาเมาแล้วขับรถชนคนตาย จะถูกจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับ 5 แสนเยน ทำให้ประเทศญี่ปุ่นได้แก้ไขกฎหมายเพิ่มโทษ โดยครอบครัวของผู้ที่เสียชีวิตยื่นเรื่องต่อรัฐให้มีการแก้ไขกฎหมายและพิจารณาให้เพิ่มโทษให้หนักขึ้น ซึ่งได้แก้กฎหมายเมาแล้วขับ ไม่ได้ครอบคลุมเพียงผู้ที่เมาสุราแล้วขับ แต่ยังรวมถึงผู้ที่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ขับขี่ดื่ม และผู้ที่ร่วมนั่งรถโดยสารรถหรือไหว้วานไปกับผู้ขับขี่ที่เมาอีกด้วย ถึงแม้จะยังไม่ได้ระบุบทลงโทษแก่ผู้ที่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ขับขี่ ผลก็คือ สัดส่วนของผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตทางถนน (เฉลิมฤทธิ์ สามาดี, 2564) นอกจากโทษตามกฎหมายอาญาข้างต้นแล้ว ผู้ต้องหายังต้องเผชิญกับการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายจำนวนมหาศาลจากครอบครัวผู้เสียชีวิตหรือ

ได้รับบาดเจ็บ โดยหากผู้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บเป็นเยาวชนก็จะยิ่งมีโทษหนัก เพราะถือว่าครอบครัวได้สูญเสีย ยังมีการยึดยานพาหนะ เพิ่มการลงโทษปรับผู้ที่นั่งภายในรถ ขี่จักรยานเมาแล้วขับ ปฏิเสธการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ จะถูกลงโทษปรับเช่นกัน เริ่มบังคับใช้แล้ว ตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค. 62 เป็นต้นไป (the standard, 2019) และประเทศเวียดนาม มีการบังคับใช้กฎหมายเมาแล้วขับ กำหนดระดับแอลกอฮอล์สำหรับผู้ขับขี่ยานจักรยานยนต์ไว้ไม่เกิน 0.05 กรัม/100 มิลลิลิตร และผู้ขับขี่รถยนต์เป็น 0 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ บทลงโทษต่อความผิดกรณีเมาแล้วขับในประเทศเวียดนาม มีมาตรการบทลงโทษตามปริมาแอลกอฮอล์ที่ตรวจพบ และขึ้นอยู่กับประเภทของยานพาหนะที่ขับขี่ โดยแบ่งเป็น 3 กรณีมาตรการการลงโทษกรณีเมาแล้วขับสำหรับผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ผู้ขับขี่รถยนต์ และผู้ขับขี่รถยนต์อื่นๆ (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2558)

จะเห็นได้ว่าการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยหย่อนยานเกินไป เกิดจากคนที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือเมาแล้วขับชนบุคคลอื่นเสียชีวิตก็เป็นคนที่รู้กฎหมายและมีความรู้แต่ก็ยังกระทำ เพราะท้าทายต่อกฎหมายซึ่งบ่งบอกถึงการกระทำที่เจตนา แต่ผู้กระทำผิดก็มักจะลอยนวลและได้รับโทษที่ไม่รุนแรงพอและไม่สมเหตุสมผลกับความผิดที่ได้กระทำ จึงทำให้ผู้กระทำความผิดไม่ได้เกรงกลัวต่อกฎหมายหรือบทลงโทษของกฎหมาย ดังนั้นจึงต้องปรับปรุงกฎหมายให้มีความเข้มงวดและเพิ่มโทษที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น ให้กระทบต่อผู้ดื่มเอง เพื่อนของผู้ดื่มที่นั่งโดยสารมาด้วย และผู้ให้บริการสถานบันเทิงหรือผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้คล้ายคลึงรุนแรงตามกฎหมายของต่างประเทศ อาทิ ประเทศญี่ปุ่น ที่สามารถใช้งานได้จริงรุนแรงและต้องปฏิบัติตาม ทำให้ผู้ขับขี่เกรงกลัวและสามารถบังคับใช้ได้จริง สำหรับประเด็นการลงโทษผู้ขับขี่ขณะเมาสุรานั้น นอกจากจะมุ่งเน้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแล้วนั้น ยังสอดคล้องกับปรัชญาการลงโทษ คือ เน้นการป้องกันและแก้ไขผู้กระทำผิดมิให้กระผิดซ้ำอีกทั้งเป็นการแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤตินิสัยผู้กระทำผิด สิ่งที่ตระหนักถึงประสิทธิภาพของการลงโทษ คือ การลงโทษต้องมีความรวดเร็วเที่ยงตรง ยุติธรรม โทษต้องไม่หนักหรือเบาเกินไป ซึ่งหมายความว่ากระบวนการยุติธรรมในการดำเนินคดีต้องไม่ชักช้า ดังภาษิตของกฎหมายว่า ความยุติธรรมที่ล่าช้า คือการปฏิเสธความยุติธรรม และผู้กระทำผิดทุกรายต้องถูกดำเนินคดี เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทุกราย ปราศจากข้อยกเว้น ไม่มีการเลือกปฏิบัติ หรือกล่าวอีกในหนึ่งคือ ผู้กระทำผิดทุกรายไม่มีโอกาสรอดจากการจับกุม ทุกคนจะต้องได้รับการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมเสมอภาคกัน สำหรับความหนักเบาของโทษต้องมีความยุติธรรมไม่หนักหรือเบาจนเกินไป ถ้าเบาจนเกินไป จะส่งผลให้ผู้ที่จะกระทำผิดประเมินแล้วว่า คุ้มที่จะกระทำผิดจะส่งผลให้ไม่อาจป้องกันการกระทำผิด สุดท้ายบทลงโทษไม่มีความหมาย ตรงกันข้ามหากบทลงโทษหนักหรือรุนแรงมากเกินไป ปฏิกิริยาตอบโต้ต่อผู้บังคับใช้กฎหมายจะรุนแรง

ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าบทกำหนดโทษผู้ขับขี่ขับรถขณะเมาสุราในปัจจุบันไม่สามารถยับยั้งผู้กระทำความผิดให้เข็ดหลาบได้ เนื่องจากเมื่อได้มีการกระทำความผิดครั้งแรกแล้วจะมีการกระทำความผิดครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งต่อๆ ไป จึงควรต้องมีมาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มโทษผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุรา กรณีกระทำความผิดซ้ำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงควรปรับปรุงกฎหมายให้เพิ่มโทษของการขับขี่พาหนะในขณะเมาสุราหรือเมาอย่างอื่นจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นประสบอุบัติเหตุ

และถึงแก่ชีวิต โดยการเพิ่มอัตราโทษให้สูงขึ้นกว่านี้ รุนแรงมากกว่านี้ อัตราโทษถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้บุคคลทั่วไปเกรงกลัวต่อกฎหมาย ทำให้กฎหมายมีประสิทธิภาพ ทำให้บุคคลในสังคมตระหนักรู้ว่า เมื่อดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์แล้วต้องไม่ขับพาหนะเลย รวมทั้งการเอาผิดกับผู้ร่วมเดินทางมาด้วยที่ไม่ยอมตักเตือนผู้ขับขี่ รวมไปถึงการเอาผิดกับเจ้าของกิจการสถานบันเทิงที่ผู้ขับขี่พาหนะไปใช้บริการ ซึ่งทางร้านได้รู้ว่าผู้นั้นขับขี่ยานพาหนะมาใช้บริการด้วย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม และเป็นการป้องกัน ลดจำนวนอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาถึงบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะกรณีขับรถขณะมึนเมาเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย รวมถึงศึกษากฎหมายจราจรของประเทศต่าง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกรณีเมาแล้วขับว่ามีรายละเอียดอย่างไร รวมถึงเปรียบเทียบมาตรการในการลงโทษของผู้ขับขี่ในขณะเมาสุราตามกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ รวมไปถึงการค้นคว้าหรือกำหนดแนวทางการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรการในการลงโทษฐานขับขี่พาหนะในระหว่างเมาสุราให้ชัดเจนและรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อนำผลการศึกษาดังกล่าวมาเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ประวัติความเป็นมา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักกฎหมายดำเนินศาลฎีกา และมาตรการการลงเพิ่มโทษผู้ขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะเมาแอลกอฮอล์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

2. เพื่อศึกษาปัญหาบทลงโทษ มาตรการการเพิ่มโทษผู้ขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะเมาแอลกอฮอล์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบบทลงโทษของผู้ขับขี่ในขณะเมาสุราตามกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ

4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะเมาแอลกอฮอล์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการใช้กระบวนวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ด้วยกระบวนวิธีการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) โดยศึกษาค้นคว้าจากหนังสือภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ บทความ รายการวิจัย วิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ คำพิพากษาฎีกา คำบรรยาย ข้อมูลเอกสารทางอินเตอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตำราวิชาการ หรือตามสื่อข่าวสารต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และหาบทสรุปที่ชัดเจนเกี่ยวกับการลงโทษความผิดฐานขับขี่ในระหว่างเมาสุราเป็นเหตุให้บุคคลอื่นเสียหายบาดเจ็บหรือถึงแก่ความตาย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะเมาแอลกอฮอล์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ได้มีการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะมึนเมาเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย โดยอาศัยข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะที่จะกล่าวต่อไป ประกอบด้วย

1. ปัญหาบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะที่ยังไม่มีความรุนแรงเพียงพอต่อสภาพแห่งความผิด

ปัญหาเรื่องบทลงโทษในความผิดฐานขับรถในขณะเมาแอลกอฮอล์ที่ยังไม่มีความรุนแรงเพียงพอต่อสภาพแห่งความผิด อัตราโทษกรณีเมาแล้วขับตามมาตรา 160 ตรี วรรคแรก พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 เมื่อเทียบกับอัตราโทษของต่างประเทศ โทษจำคุกและโทษปรับของประเทศไทยถือว่าอยู่ในระดับความรุนแรงปานกลาง แต่สถิติการเกิดอุบัติเหตุกลับอยู่ในระดับที่สูงมากเป็นอันดับสองของโลก และสถิติการเกิดอุบัติเหตุที่มีสาเหตุมาจากการขับรถขณะเมาสุรานั้น ประเทศไทยยังมีตัวเลขที่สูงขึ้น และไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลงแต่อย่างใด อีกทั้งยังมีจำนวนผู้กระทำความผิดซ้ำเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงทำให้เห็นว่าประชาชนไม่ได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษหรือสภาพบังคับของกฎหมายแต่อย่างใด และยังไม่มีความตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อส่วนรวมในการใช้ถนนร่วมกัน ดังนั้นจึงสมควรแก้ไขมาตรา 160 ตรีวรรคแรก โดยเพิ่มเติมโทษให้หนักขึ้นตามปริมาณแอลกอฮอล์ที่วัดได้ และกำหนดอัตราโทษให้สูงขึ้นเรื่อยๆ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดซ้ำ

การเพิ่มบทลงโทษปรับให้มีอัตราสูงเป็นฐานในการลงโทษ เพราะโทษปรับมุ่งกระทำต่อทรัพย์สินของผู้ถูกลงโทษ จึงเหมาะสมกับสังคมในปัจจุบัน และไม่ก่อให้เกิดการตีตราจากสังคม รวมถึงสามารถกำหนดลงโทษให้เหมาะสมกับฐานะของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์การกระทำผิดได้ง่าย โดยเริ่มจากการแก้ไขระวางโทษปรับสูงสุดให้สูงกว่าปัจจุบันที่กำหนดไว้ในมาตรา 160 ตรี วรรคแรก จากระวางโทษปรับ 5,000 – 20,000 บาท เพื่อขยายขอบเขตการใช้ดุลพินิจกำหนดโทษปรับของผู้พิพากษาให้กว้างขึ้น และสามารถลงโทษหนักเป็นขั้นบันไดตามลักษณะของผู้กระทำผิดและความร้ายแรงของการกระทำผิดได้ โดยที่โทษปรับแต่ละขั้นมีความแตกต่างกัน มากพอที่จะทำให้ผู้กระทำผิดและประชาชนทั่วไปรับรู้ได้ถึงผลร้ายของโทษ

ในประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ลงโทษผู้ที่กระทำความผิด โดยศาลได้ลงโทษจำคุกผู้กระทำความผิดเป็นเวลา 30 ปี โดยลดหย่อนให้เหลือ 24 ปี ติดทัณฑ์บนอีก 6 ปี รวมทั้งเพิกถอนใบอนุญาตขับรถตลอดชีวิต และในกฎหมายประเทศญี่ปุ่นได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นตระหนักถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิดฐานขับขี่ขณะเมาสุราอย่างหนักหน่วงตามพระราชบัญญัติการจราจรของประเทศญี่ปุ่น มาตรา 65 จึงได้มีการวางแนวความคิดในกระบวนการยุติธรรมว่าให้พิจารณาว่าการกระทำความผิดฐานขับขี่ขณะเมาสุราจนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิต มิใช่การกระทำโดยประมาททั่วไปแต่เป็นการกระทำความผิดฐานขับขี่อันตรายเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและได้แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายทั้งการเพิ่มโทษกับผู้ขับขี่ขณะเมาสุรา โดยครอบครัวของผู้ที่เสียชีวิตยื่นเรื่องต่อรัฐให้มีการแก้ไขกฎหมายและพิจารณาให้เพิ่มโทษให้หนักขึ้น ประเทศญี่ปุ่นยังมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังผ่านการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมใน

ขั้นตอนต่าง ๆ อาทิ การบังคับใช้กฎหมายของพนักงานตำรวจ การยื่นฟ้องของพนักงานอัยการ ตลอดจนการตัดสินของผู้พิพากษาที่มีการลงโทษอย่างจริงจัง โดยเชื่อว่าการปฏิบัติหน้าที่อย่างเข้มงวดของเจ้าหน้าที่และคำตัดสินของผู้พิพากษาจะสื่อไปถึงประชาชนในสังคมให้ตระหนักถึงผลการลงโทษที่รุนแรงจากการกระทำความผิดฐานขับขี่ขณะเมาแอลกอฮอล์ หากมีการนำกฎหมายของประเทศญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้กับกฎหมายไทยก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีประชาชนดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กันเป็นจำนวนมากโดยเปรียบเทียบแล้ว อาจมีผู้ที่นิยมดื่มเป็นจำนวนที่มากกว่าในประเทศไทยก็ว่าได้ แต่มีจำนวนการเกิดอุบัติเหตุจากผู้ขับขี่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ที่ต่ำกว่าของไทยมาก

ดังนั้น จะเห็นว่า ยังมีบทลงโทษผู้ที่กระทำความผิดค่อนข้างเบา เมื่อเปรียบเทียบกับความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นได้ เนื่องจากการฝ่าฝืนบทบัญญัติ ดังกล่าวนี้ จึงเห็นควรปรับเพิ่มโทษความผิดตามบทบัญญัติดังกล่าวให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวต่อการกระทำผิดกฎหมาย ซึ่งควรจะมีการตรากฎหมายเพื่อเพิ่มโทษผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาแอลกอฮอล์ด้วยเหตุผลที่ว่า การกำหนดอัตราโทษที่สูงขึ้น ผู้ขับขี่จะได้พึงตระหนัก มีความระมัดระวังไม่ ฝ่าฝืนขับขี่รถในขณะเมาสุรา ทำให้อัตราการเกิดอุบัติเหตุลดน้อยลง จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไข กำหนดอัตราโทษของผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาแอลกอฮอล์ ให้มีอัตราโทษที่เพิ่มสูงขึ้น การเพิ่มโทษผู้ขับขี่ในขณะเมาสุราสามารถลดจำนวนอุบัติเหตุได้ การเพิ่มโทษที่สูงขึ้นในข้อหาการเมาแล้วขับรถในขณะเมาสุรา และพึงตระหนักตนเองก่อนที่จะขับขี่รถทุกครั้ง ไม่ควรดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการเกิดอุบัติเหตุลดน้อยลงไปด้วย จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดอัตราโทษของผู้ขับขี่รถในขณะเมาแอลกอฮอล์ให้มีอัตราโทษที่สูงขึ้น

2. ปัญหาการกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ร่วมโดยสาร รวมถึงผู้ให้บริการสถานบันเทิงหรือผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ร่วมโดยสาร รวมถึงผู้ให้บริการสถานบันเทิงหรือผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไปด้วยกับผู้กระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา เนื่องจากประเทศไทยยังไม่มีบทลงโทษแก่ผู้ร่วมโดยสารบัญญัติไว้จึงทำให้ขาดความรู้ สำนึก รับผิดชอบร่วมกันในสังคม และส่งผลทำให้มีการกระทำความผิดเพิ่มขึ้น เพราะอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากจากการเมาแล้วขับส่วนใหญ่เกิดจากการดื่มนอกบ้าน สถานบันเทิง หรือการตั้งวงดื่มกับเพื่อนฝูง และเมื่อเสร็จจากการดื่มแล้วก็ต้องขับรถเพื่อกลับบ้านและโดยส่วนใหญ่ผู้ที่ขับรถนั้นจะเป็นเจ้าของรถเองและโดยมีผู้นั่งโดยสารไปด้วย เหตุผลเพราะมีความคิดว่า “รถใครคนนั้นขับ” ในประเทศญี่ปุ่นตามพระราชบัญญัติการจราจรของญี่ปุ่น มาตรา 65 ที่ถูกยกร่างขึ้นใหม่ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 19 ก.ย. 2007 เป็นต้นมา ระบุว่าห้ามขับขี่ยานพาหนะในขณะที่มีแอลกอฮอล์ในร่างกาย ห้ามให้ยืมหรือให้ใช้ยานพาหนะแก่ผู้ที่น่าวิตกว่าจะกระทำผิด ห้ามให้สุราหรือสนับสนุนการดื่มสุราแก่ผู้ที่น่าวิตกว่าจะกระทำผิด ห้ามร้องขอหรือไหว้วานให้ผู้อื่นขับขี่ยานพาหนะไปส่งตนเอง โดยที่รู้อยู่แล้วว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีแอลกอฮอล์ในร่างกายอีกทั้งยังห้ามร่วมโดยสารไปในยานพาหนะที่ขับขี่ โดยบุคคลที่กระทำผิดด้วย ซึ่งหากผู้ใดฝ่าฝืนนั่งไปในรถที่คนเมาขับก็จะมีความผิดไปด้วย ในฐานะที่เรียกว่าขาดความรับผิดชอบต่อสังคม (irresponsible) ดังนั้นหากประเทศไทยมีกฎหมายบัญญัติบทลงโทษแก่ผู้ที่นั่งโดยสารไปกับคนขับที่เมาสุราให้ต้องรับโทษด้วยก็จะทำให้สังคมมีความรับผิดชอบต่อกัน

ละกันมากขึ้น ดูแลสอดส่องกันและกันของสังคมกลุ่มเพื่อนมากขึ้น และจะช่วยลดปัญหาการเมาแล้วขับให้มีจำนวนลดลงอีกด้วย

เมื่อเทียบกับประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวันมี ประเทศญี่ปุ่นมีพระราชบัญญัติการจราจรของญี่ปุ่น และประเทศเวียดนามมีกฎหมายไม่ได้ครอบคลุมเพียงผู้ที่เมาสุราแล้วขับ แต่ยังรวมถึงผู้ที่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ขับขี่ดื่ม และผู้ที่ร่วมนั่งรถโดยสารรถหรือไหว้วานไปกับผู้ขับขี่ที่เมาอีกด้วย ถึงแม้จะยังไม่ได้ระบุบทลงโทษแก่ผู้ที่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ขับขี่ ผลก็คือสัดส่วนของผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตทางถนน สำหรับประเทศญี่ปุ่นมีกฎหมายจราจรที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศญี่ปุ่น คือ Road Traffic Act 1960 ซึ่งบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวได้บัญญัติความผิดของผู้ที่โดยสารมาด้วยกับผู้ขับขี่ในขณะเมาสุรา โดยบัญญัติไว้ในมาตรา 65 วรรค 49 บัญญัติว่า “ห้ามร้องขอหรือไหว้วานให้ผู้อื่นขับขี่ยานพาหนะไปส่งตนเอง โดยที่รู้อยู่แล้วว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่มีแอลกอฮอล์ในร่างกายอีกทั้งห้ามร่วมโดยสารไปในยานพาหนะที่ขับขี่ โดยบุคคลที่กระทำผิดตามวรรคหนึ่งด้วย” และประเทศไต้หวันมีกฎหมายจราจรที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศไต้หวัน คือ Road Traffic Management and Penalty Act 2019 ซึ่งบทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวได้มีการบัญญัติถึงการกระทำที่เป็นความผิดของบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้ขับขี่ที่ขับขี่รถขณะเมาสุรา โดยได้บัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ในมาตรา35 วรรค 610 บัญญัติว่า “หากผู้ขับขี่ทำการทดสอบปริมาณแอลกอฮอล์และระดับแอลกอฮอล์เกิน 0.25 มก./ลิตรของการหายใจออกหรือ 0.05 ในเลือด ในกรณีมีผู้โดยสารร่วมมาด้วย หากผู้โดยสารที่นั่งมากับผู้ขับขี่ที่มีปริมาณแอลกอฮอล์เกินมาตรฐาน มีอายุ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไปจะถูกปรับ NT $ 600 - NT $ 3,000 เหรียญไต้หวัน แต่ไม่รวมถึงผู้โดยสารที่แก่ชราหรือผู้โดยสารที่มีอายุ 70 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปหรือผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตหรือผู้ที่โดยสารรถแท็กซี่รถเมล์หรือรถโดยสารขนส่งมวลชลอื่น ๆ จะได้รับการยกเว้นไม่มีความผิด กรณีโดยสารไปในรถที่ผู้ขับขี่มีปริมาณแอลกอฮอล์เกินมาตรฐาน” จะเห็นได้ว่ากฎหมายจราจรของประเทศญี่ปุ่นและของประเทศไต้หวันได้กำหนดความรับผิดของผู้ที่โดยสารมาในยานพาหนะที่ขับขี่โดยผู้ขับขี่ขณะเมาสุราไว้อย่างรัดกุมกล่าว คือ ผู้ที่โดยสารมาในยานพาหนะนั้นมีความรับผิดเกิดขึ้นไม่ว่าผู้ขับขี่จะอยู่ในสภาพที่เมาสุราหรือไม่ก็ตาม ทำให้ผู้ที่โดยสารมาด้วยกับผู้ขับขี่ที่เมาสุราเกิดความเกรงกลัวต่อกฎหมาย เป็นผลให้การเกิดอุบัติเหตุลดน้อยลง หากประเทศไทยนำแบบอย่างของประเทศทั้งสองมาปรับใช้จะส่งผลให้อุบัติเหตุที่เกิดจากการขับขี่รถขณะเมาสุราของประเทศไทยลดน้อยลงได้

ประเทศไทยควรมีกฎหมายที่เด็ดขาดรุนแรงกับผู้ค้าเพราะเป็นการสร้างอันตรายต่อสังคม ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่สำคัญที่ทำให้เกิดปัญหาเมาแล้วขับคือ ผู้จำหน่ายเครื่องดื่มสุราหรือแอลกอฮอล์ และพบว่าร้านขายเครื่องดื่มจำพวกนี้มีอยู่ในทุกพื้นที่และที่สำคัญคือมีการเปิดขายเกือบตลอด 24 ชั่วโมงจึงทำให้ถูกใจคอนักดื่มและสามารถหาซื้อได้ง่าย จึงส่งผลให้อัตราการดื่มสุราและแอลกอฮอล์ของคนไทยเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง และเมื่อเกิดปัญหาเกิดขึ้นกลุ่มผู้ประกอบการร้านค้าผู้ซึ่งเป็นแหล่งที่มาของสุราและแอลกอฮอล์นี้ กลับไม่ต้องมีส่วนในการรับผิดชอบกับผลที่เกิดขึ้นเลย และอีกส่วนที่สำคัญคือบุคคลผู้ซึ่งร่วมโดยสารไปกับผู้กระทำความผิด ก็กลับไม่มีบทกำหนดโทษไว้ ให้มีส่วนรับผิดชอบในกรณีที่ทำให้บุคคลอื่นเป็นอันตรายด้วยเช่นกันทั้งที่ผู้ที่ร่วมโดยสารมาก็ย่อมรู้อยู่แล้วว่า

ผู้ขับขี่นั้นมีอาการมึนเมาหรือไม่ ดังนั้นเมื่อกฎหมายไม่มีบทกฎหมายใดที่ให้ผู้โดยสาร ในขณะที่ผู้กระทำผิดได้กระทำผิดกฎหมาย และในขณะเดียวกันผู้กระทำผู้ประกอบการในการขายสุราหรือแอลกอฮอล์ที่ให้บริการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ก็ถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับการกระทำความผิดที่ไม่ได้มีกฎหมายได้กล่าวโทษหรือให้บุคคลเหล่านี้ต้องรับผิดชอบหรือมีความผิด ในผลบั้นปลายของผู้กระทำความผิดไว้

ดังนั้น หากมีการนำกฎหมายของประเทศเกาหลีใต้ ประเทศไต้หวัน ประเทศญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้กับกฎหมายไทยก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มีประชาชนดื่มเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์กันเป็นจำนวนมาก โดยเปรียบเทียบแล้วอาจมีผู้นิยมดื่มเป็นจำนวนที่มากกว่าในประเทศไทยก็ว่าได้แต่มีจำนวนการเกิดอุบัติเหตุจากผู้ขับขี่ที่ดื่มแอลกอฮอล์ต่ำกว่าของไทยมาก ทั้งนี้เป็นเพราะญี่ปุ่นเองก็ตระหนักถึงภัยอันตรายจากปัญหาดังกล่าวและต้องการกำจัดการดื่มแล้วขับ จึงได้มีการแก้ไขกฎหมายใหม่ในปี พ.ศ. 2550 ให้มีบทบัญญัติที่เข้มงวดมากขึ้นเพิ่มโทษสำหรับผู้ที่ดื่มแล้วขับรวมไปถึงกำหนดบทลงโทษสำหรับบุคคลอื่นที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบการกระทำของผู้ขับขี่ด้วยโดยให้มีความผิดตามกฎหมายอาญาเพราะรู้ทั้งรู้ว่าคนคนนี้เมาแล้วขับแต่ไม่ยอมห้ามปรามจึงถือว่ามีความผิดร่วมกัน ซึ่งเมื่อเทียบกับประเทศญี่ปุ่นแล้วที่ได้แก้กฎหมายเมาแล้วขับ ไม่ได้ครอบคลุมเพียงผู้ที่เมาสุราแล้วขับ แต่ยังรวมถึงผู้ที่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ขับขี่ดื่ม และผู้ที่ร่วมนั่งรถโดยสารรถหรือไหว้วานไปกับผู้ขับขี่ที่เมาอีกด้วย ถึงแม้จะยังไม่ได้ระบุบทลงโทษแก่ผู้ที่ให้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้ขับขี่ ผลก็คือสัดส่วนของผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตทางถนนลดลง

3. ปัญหาในการตีความกฎหมายกรณีเมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ให้ถือว่ามีความผิดในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

ปัจจุบันปัญหาการเมาแล้วขับรถ จนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายนั้นมีคดีความเพิ่มมากขึ้น แม้ว่ากฎหมายจะมีการปรับอัตราโทษให้มีอัตราที่สูงแล้วก็ตาม แต่เมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ผู้พิพากษากลับพิจารณาคดีโทษในเหตุดังกล่าวนี้ให้เป็นความผิดโดยประมาทตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 291 เหตุเพราะขาดเจตนาในการกระทำความผิด คงลงโทษแค่เพียงปรับหรือรอการลงโทษแล้วปรับ โดยความเป็นจริงแล้ว หากคำนึงถึงการกระทำของคนที่เมาแล้วขับรถบุคคลนั้นย่อมคาดการณ์หรือคาดหมายในอนาคตได้ว่าอาจเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นได้ กล่าวคือย่อมเล็งเห็นผลได้ว่าความมึนเมาทำให้ความสามารถในการขับขี่ยานพาหนะลดลงและมีโอกาสสูงที่จะเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ ซึ่งถือเป็นความผิดโดยเจตนาได้เช่นกัน โดยความผิดฐานฆ่าคนตายโดยเจตนาตามประมวลกฎหมายอาญามีอัตราโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ 15 ปีถึง 20 ปี ส่วนความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ได้วางหลักว่า “ถ้าเมาแล้วขับนั่นเป็นสาเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปีถึง 10 ปีและปรับตั้งแต่ 60,000 บาทถึง 200,000 บาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่” แต่เมื่อเทียบกับความสูญเสียที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้ประสบอุบัติเหตุแล้วถือว่าปัญหาในเรื่องดังนี้ต้องมีการแก้ไขอย่างเร่งด่วนทั้งนี้เพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เสียหาย

เมื่อทำการวิเคราะห์ถึงแนวคำพิพากษาของประเด็นดังกล่าว พบว่า การที่จำเลยดื่มสุราแล้วมาขับรถนั้นในกรณีนี้ ผู้ศึกษามีความเห็นว่า จำเลยสมควรที่จะได้รับโทษให้หนักขึ้น

มากกว่าแนวคำพิพากษาที่ได้วางเอาไว้ เนื่องจากผู้กระทำความผิดรู้ตัวเองอยู่แล้วว่าตนเองเมาสุรา แต่ก็ยังฝืนขับรถ จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายดังกล่าว ย่อมถือได้ว่าจำเลยกระทำการประมาทโดยจงใจและมีสภาวะจิตใจที่ชั่วร้ายหรือไม่ และจำเลยสมควรที่จะได้รับโทษในฐานความผิดที่แตกต่างจากประมาทธรรมดา และอีกทั้งไม่ส่งควรให้มีเหตุบรรเทาโทษหรือลดโทษเพราะจำเลยรับสารภาพ เนื่องจากหลักฐานในคดีนี้จะเป็นข้อวินิจฉัยได้ว่าจำเลยมีความผิดจริงในฐานเมาแล้วขับหรือไม่สามารถพิสูจน์ได้จากการตรวจวัดระดับความเข้มข้นของระดับแอลกอฮอล์ในเลือดของจำเลย ซึ่งเป็นผลที่สามารถทราบได้จากกระบวนการทางวิทยาศาสตร์โดยไม่จำเป็นต้องได้จากการสารภาพจากปากจำเลย และยิ่งจะเป็นการทำให้เกิดความไม่ศักดิ์สิทธิ์ต่อกฎหมายไทยด้วยเหตุว่าจำเลยเพียงแค่รับสารภาพในคดีใดคดีหนึ่ง ก็เป็นผลทำให้จำเลยได้รับการลดโทษหรือบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายมาตรา 78 แล้ว

จากกฎหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่ากระบวนการยุติธรรมของไทยแก้ปัญหาการกระทำความผิดจากสาเหตุนี้ไม่ตรงจุด เนื่องจากการกระทำความผิดของจำเลยในกรณีเมาแล้วขับนั้นยังคงได้รับโทษอยู่ในฐานความผิดเดียวกันกับประมาทโดยทั่วไป ทั้งที่เล็งเห็นได้ว่าการกระทำของจำเลยในกรณีนี้มีความจงใจที่จะฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย และไม่แยแสต่อภัยอันตรายที่เกิดขึ้นแก่ผู้อื่นจากการกระทำของตน เนื่องจากจำเลยทราบดีอยู่แล้วว่าจำเลยดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปและฤทธิ์ของแอลกอฮอล์นั้นอาจส่งผลให้ระบบสมองสั่งการได้ช้า และควบคุมร่างกายผิดปกติ แต่จำเลยก็ยังไปฝืนขับรถ ซึ่งกฎหมายก็ได้ห้ามอยู่แล้วว่ามิให้ผู้ดื่มแอลกอฮอล์ขับรถ แต่จำเลยก็ยังฝืนไปขับรถในขณะที่ตนเองเมาสุราด้วยถือเป็นความเสี่ยงระดับสูง และในสภาพแวดล้อมเช่นนั้นผู้กระทำจะต้องรู้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความเสี่ยงที่มีระดับสูงจากการกระทำเช่นว่านั้น โดยผู้กระทำได้รู้ถึงระดับและสภาวการณ์ของภยันตรายที่ผู้กระทำสมควรต้องรู้แต่เพิกเฉยไม่ใส่ใจ เน้นการเอาแต่ใจของตนเองเป็นที่ตั้งที่จะกระทำซึ่งการกระทำของจำเลยนั้นสมควรที่จะได้รับโทษหนักขึ้นและการทำคนตายทั้งคนไม่สมควรที่จะได้รับโทษจำคุกเพียงแค่ 2 ปี

ดังนั้น จึงเป็นประเด็นปัญหาว่าเมื่อศาลตีความกฎหมายให้เป็นไปในลักษณะเช่นนี้อาจจะส่งผลให้ผู้เสียหายไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควรเมื่อเทียบกับการตีความกฎหมายของต่างประเทศแล้ว อย่างเช่น ประเทศไต้หวัน ประเทศเกาหลีใต้ ประเทศญี่ปุ่น หรือประเทศเวียดนาม เหตุลักษณะเช่นนี้เป็นความผิดที่ร้ายแรงรองจากการฆ่าคนโดยเจตนา ด้วยบทลงโทษสำหรับผู้ก่อเหตุหรือผู้กระทำความผิดก็คือ ผู้กระทำความผิดจะได้รับโทษทันทีโดยให้จำคุกทันทีไม่มีการรอลงอาญา ซึ่งเป็นการใช้หลักการตีความกฎหมายอย่างเคร่งครัดและเข้มงวดที่มีผลบังคับใช้แบบจริงจังและให้ถือว่าความผิดดังกล่าว เทียบเท่าเป็นการเจตนาเพื่อเป็นการป้องกันและป้องปราม ให้ผู้กระทำความผิดเกิดความกลัวไม่กล้าฝ่าฝืนการกระทำความผิด จึงทำให้ปัญหานี้ลดลงได้อย่างเห็นได้ชัดแต่ทั้งนี้ในการพิจารณากำหนดบทลงโทษในกรณีขับรถขณะมึนเมาเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ให้ถือว่ามีความผิดในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ต้องอาศัยการตีความจากศาลที่พิจารณาคดีนั้นเพราะสุดท้ายแล้วจะเป็นบรรทัดฐานให้กับคดีอื่นๆ ที่จะเกิดขึ้นตามมาในอนาคต

4. ปัญหาบทลงโทษของการกระทำความผิดซ้ำที่ยังไม่มีความรุนแรงเพียงพอต่อสภาพแห่งความผิด

ปัญหาบทลงโทษในความผิดฐานขับขี่ในขณะขณะเมาสุราที่ไม่สามารถยับยั้งผู้กระทำความผิดให้เข็ดหลาบได้ เนื่องจากเมื่อได้มีการกระทำความผิดครั้งแรกแล้วจะมีการกระทำความผิดครั้งที่ 2 ครั้งที่ 3 และครั้งต่อๆ ไป จึงควรต้องมีมาตรการทางกฎหมายในการเพิ่มโทษผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุรา กรณีกระทำความผิดซ้ำให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งหลักกฎหมายและบทลงโทษของประเทศไทย มีการกำหนดโทษจำนวนครั้งที่กระทำความผิดกฎหมายใหม่หากทำผิดข้อหาเมาแล้วขับซ้ำภายใน 2 ปี อัตราโทษเพิ่มเป็นจำคุกไม่เกินสองปีปรับ 50,000 ถึง 100,000 บาท และศาลจะลงโทษจำคุก พักอนุญาตใบขับขี่ไม่น้อยกว่าหนึ่งปี หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่ เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายของต่างประเทศแล้วพบว่า มีมาตรการทางกฎหมายที่เข้มแข็งและเด็ดขาดกว่าประเทศไทย จะเห็นได้ว่า การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีเมาไม่ขับของประเทศไทย ส่วนใหญ่ผู้ที่กระทำความผิดไม่ได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษของกฎหมาย ไม่สามารถยับยั้งผู้กระทำความผิดให้เข็ดหลาบได้อย่างเด็ดขาด เนื่องจากเมื่อได้มีการกระทำความผิดครั้งแรกแล้วจะมีการกระทำความผิดครั้งที่ 2 และครั้งต่อ ๆ ไปอีก ดังนั้น จึงต้องมีมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการป้องปรามผู้ขับขี่รถในขณะเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควรมีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความเข้มงวดและเพิ่มโทษที่รุนแรงขึ้น นอกจากนั้น ควรมีการปรับปรุงอัตราโทษตามปริมาณของแอลกอฮอล์เลือดและปรับปรุงการลงโทษตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้ผู้ขับขี่กระทำผิดซ้ำ และลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่ได้อีกทางหนึ่ง

จำนวนครั้งที่กระทำผิดเป็นข้อเท็จจริงที่มีความชัดเจนในตัวเองแล้วว่า ยิ่งผู้ขับขี่รถกระทำผิดบ่อยครั้ง ก็ยิ่งสมควรที่จะถูกลงโทษให้รุนแรงมากขึ้น เพราะแสดงถึงความละเลยต่อการรักษาความปลอดภัยสาธารณะ จำนวนครั้งที่กระทำความผิดพบว่าหลักกฎหมายและบทลงโทษของประเทศไทยไม่มีการกำหนดโทษตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิดต่างประเทศมีมาตรการทางกฎหมายที่เข้มแข็งและเด็ดขาดกว่าประเทศไทย จะเห็นได้ว่าการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกรณีเมาไม่ขับของประเทศ ไทยส่วนใหญ่ผู้ที่กระทำความผิดไม่ได้เกรงกลัวต่อบทลงโทษของกฎหมาย ดังนั้นจึงควรมีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความเข้มงวดและเพิ่มโทษที่รุนแรงขึ้น นอกจากนั้นควรมีการปรับปรุงอัตราโทษตามปริมาณของแอลกอฮอล์เลือดและปรับปรุงการลงโทษตามจำนวนครั้งที่กระทำความผิดทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้ผู้ขับขี่กระทำผิดซ้ำและลดปริมาณการดื่มแอลกอฮอล์ของผู้ขับขี่ได้อีกทางหนึ่ง จำนวนครั้งที่กระทำผิดเป็นข้อเท็จจริง ที่แสดงถึงระดับการขาดความรับผิดชอบต่อความปลอดภัยของบุคคลอื่น และความไม่เข็ดหลาบต่อการถูกลงโทษ ดังเช่นกฎหมายสหรัฐอเมริกาที่ยิ่งทำผิดบ่อยครั้งก็ยิ่งต้องรับโทษสูงขึ้น

สำหรับประเด็นการลงโทษผู้ขับขี่ขณะเมาสุรานั้น นอกจากจะมุ่งเน้นปรับเปลี่ยนพฤติกรรมแล้วนั้น ยังสอดคล้องกับปรัชญาการลงโทษสมัยใหม่ คือ เน้นการป้องกันและแก้ไขผู้กระทำผิดมิให้กระผิดซ้ำ อีกทั้งเป็นการแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤตินิสัยผู้กระทำผิด สิ่งที่ตระหนักถึงประสิทธิภาพของการลงโทษ คือ การลงโทษต้องมีความรวดเร็วเที่ยงตรง ยุติธรรม โทษต้องไม่หนักหรือเบาเกินไป ซึ่งหมายความว่ากระบวนการยุติธรรมในการดำเนินคดีต้องไม่ชักช้า ดังภาษิตของกฎหมายว่า ความยุติธรรมที่ล่าช้า คือการปฏิเสธความยุติธรรม และผู้กระทำผิดทุกรายต้องถูก

ดำเนินคดี เข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทุกราย ปราศจากข้อยกเว้น ไม่มีการเลือกปฏิบัติ หรือกล่าวอีกในหนึ่งคือ ผู้กระทำผิดทุกรายไม่มีโอกาสรอดจากการจับกุม ทุกคนจะต้องได้รับการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมเสมอภาคกัน สำหรับความหนักเบาของโทษต้องมีความยุติธรรมไม่หนักหรือเบาจนเกินไป ถ้าเบาจนเกินไป จะส่งผลให้ผู้ที่จะกระทำผิดประเมินแล้วว่า คุ้มที่จะกระทำผิด จะส่งผลให้ไม่อาจป้องกันการกระทำผิด สุดท้ายบทลงโทษไม่มีความหมาย ตรงกันข้าม หากบทลงโทษหนักหรือรุนแรงมากเกินไป ปฏิกิริยาตอบโต้ต่อผู้บังคับใช้กฎหมายจะรุนแรง ดังนั้น โทษที่มีความเหมาะสมกับความผิด จึงเป็นประเด็นสำคัญของหลักประสิทธิภาพในการลงโทษ กรณีการลงโทษผู้เมาแล้วขับ จะต้องพิจารณาไปถึงองค์กรตำรวจในการบริหารจัดการเงินรางวัล ค่าปรับ ที่ยุติธรรมแก่ผู้ปฏิบัติงาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับปฏิบัติงานต้องได้รับเงินรางวัล (ซึ่งเป็นเหตุจูงใจในการปฏิบัติงาน) ด้วยความรวดเร็ว เหมาะสมไม่น้อยจนเกินไป โปร่งใส ยุติธรรม ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่ได้รับการความเป็นธรรมจากระบบและวิธีการจ่ายเงินรางวัลจากค่าปรับแล้ว นั้นหมายความว่า ระบบขององค์กรทำการสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่รับสินบนจากผู้กระทำผิดโดยตรง ซึ่งรวดเร็วทันใจได้มากกว่า

ดังนั้นหากมีการเปลี่ยนมาใช้หลักการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดตามหลักความเสี่ยงเพื่อฟื้นฟูผู้กระทำความผิดที่มีความเสี่ยงในการกระทำผิดซ้ำสูงให้ตรงกับปัจจัยอันนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมายของบุคคลดังกล่าว เพื่อลดความเสี่ยงในการกระทำความผิดซ้ำให้ได้มากที่สุด มาใช้ในการแก้ไขพฤติกรรมและนิสัยของผู้กระทำความผิดกฎหมายอย่างจริงจังน่าจะเหมาะสมกว่า และควรมีการกำหนดโทษให้เป็นแบบขั้นบันได แล้วคือเพิ่มความหนักของโทษตามลักษณะของการกระทำผิดและหากมีการกระทำผิดซ้ำก็ควรมีโทษที่เพิ่มขึ้นตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหาบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะเมาแอลกอฮอล์ เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย มีประเด็นที่สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ควรมีการแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมในเรื่องบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะที่ยังไม่มีความรุนแรงเพียงพอต่อสภาพแห่งความผิด และอัตราการกำหนดบทลงโทษของการเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 เมื่อพิจารณาโทษตามบทบัญญัติ ยังมีบทลงโทษผู้ที่กระทำความผิดค่อนข้างเบา เมื่อเปรียบเทียบกับความเสียหายอันอาจเกิดขึ้นได้เนื่องจากการฝ่าฝืนบทกฎหมาย จึงเห็นควรปรับเพิ่มโทษความผิดตามบทบัญญัติดังกล่าวให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้ที่กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัวต่อการกระทำผิดกฎหมายนำโทษปรับหรือจำคุกตามประมวลกฎหมายอาญาอย่างเดียว โดยการห้ามขับขี่พาหนะโทษห้ามหรือจำกัดสิทธิของผู้กระทำความผิด ควรนำความเจริญทางเทคโนโลยีที่สามารถทำให้มีการพัฒนารูปแบบและเครื่องยนต์ของยานพาหนะที่นำมาใช้บนถนน กฎหมายจึงได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้มีความทันสมัย รองรับสภาพการใช้รถบนท้องถนนให้ดียิ่งขึ้น และให้มีอัตราโทษสูงขึ้นเพื่อให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของความผิดและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการลงโทษตามทฤษฎีการลงโทษเพื่อข่มขู่ยับยั้ง ทฤษฎี

การลงโทษเพื่อทดแทนความผิด บางกรณีอาจนำทฤษฎีการลงโทษเพื่อปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟูมาเป็นทฤษฎีหลักแทน และนำทฤษฎีการลงโทษเพื่อทดแทน มาเป็นทฤษฎีรอง สำหรับผู้กระทำผิดซ้ำมีแนวโน้มแก้ไขได้ยาก ต้องนำทฤษฎีการลงโทษ เพื่อป้องกันมาเป็นหลัก เพื่อให้มีปริมาณโทษเพียงพอต่อการปรับปรุงแก้ไขฟื้นฟู และให้มีผลเป็นการข่มขู่ยับยั้งให้ไม่กล้ากระทำผิดอีก โดยมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ในกรณีการฝ่าฝืนมาตรา 43(2) กำหนดโทษให้หนักขึ้นตามปริมาณแอลกอฮอล์ที่วัดได้และกำหนดอัตราโทษให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ ในกรณีที่มีการกระทำความผิดซ้ำเป็นระบบขั้นบันได และให้มีอัตราโทษสูงขึ้นเพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของความผิดที่ผู้กระทำได้ก่อให้เกิดขึ้น โดยมีเจตนารมณ์ในการให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นผู้กระทำผิดและผู้เสียหายซึ่งหลักในการบัญญัติอัตราโทษตามกฎหมายให้เหมาะสมกับผู้กระทำความผิด

2. ควรมีการแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 เรื่องการกำหนดบทลงโทษแก่ผู้ร่วมโดยสารหรือผู้ที่เดินทางไปกับยานพาหนะไปกับผู้ที่มีอาการมึนเมา รวมถึงผู้ให้บริการสถานบันเทิงหรือผู้ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปด้วยกับผู้กระทำความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุรา ผู้ศึกษาเห็นว่า ควรเพิ่มเติมกฎหมายลงโทษแก่ผู้ที่โดยสารมาด้วยหรือบุคคลผู้ที่อนุญาตให้ผู้เมาสุราขับรถของตนเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนช่วยดูแลมิให้มีการกระทำความผิดฐานเมาแล้วขับเกิดขึ้นและเป็นการรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ในมาตรา 43 และควรลงโทษแก่ผู้ที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผู้ที่จัดหารถหรือผู้ที่ไหว้วานให้ผู้อื่นขับรถในขณะมึนเมา ในฐานะตัวการหรือผู้ใช้ โดยกฎหมายประเทศญี่ปุ่นเป็นแนวทางจะช่วยลดโอกาสที่ผู้กระทำความผิดรายนั้นจะหวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีกครั้ง และทำให้เกิดจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคมได้ โดยให้ผู้กระทำความผิดต้องจ่ายค่าเสียหายให้แก่ครอบครัวผู้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บ หากผู้เสียชีวิตหรือได้รับบาดเจ็บเป็นเยาวชนให้ลงโทษหนักขึ้น โดยให้ผู้พิพากษาสามารถพิจารณาโทษสูงสุด โดยคำนึงถึงความรู้สึกของครอบครัวผู้สูญเสียเป็นสำคัญ

3. ควรมีการแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมในเรื่องการตีความกฎหมายกรณีเมาแล้วขับเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ให้ถือว่ามีความผิดในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา ควรนำหลักกฎหมายของประเทศไต้หวัน ซึ่งมีสภาพแห่งความผิดร้ายแรงกว่า และควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษสำหรับความผิดฐานเมาแล้วขับขี่ยานพาหนะ กรณีขับรถขณะมึนเมาเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ตามมาตรา 160 ตรี วรรคท้าย ซึ่งเดิมบัญญัติไว้ว่า “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 3 ปี ถึง 10 ปี และปรับตั้งแต่ 60,000 ถึง 200,000 บาท และให้ศาลสั่งเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่” ผู้ศึกษาเห็นว่าควรแก้ไขเป็น “ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 15 - 20 ปี หรือ ปรับตั้งแต่ 100,000 - 300,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่” และควรต้องเสนอแนะแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 43 (2) ผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ควรจะปรับเปลี่ยนจากการกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งอัตราโทษในปัจจุบันยังอิงอยู่กับการกระทำโดยประมาท จำคุกไม่เกิน 10 ปี เท่านั้น จึงควรจะมีการเพิ่มโทษผู้ขับขี่ขับรถในขณะเมาสุรา

เนื่องจากโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุมีสูงกว่าผู้ขับขี่ที่ไม่ดื่มสุรา มากถึง 6 เท่า ดังนั้น ในกรณีขับรถขณะมึนเมาเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ให้ถือว่ามีความผิดในข้อหาฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา

4. ควรมีการแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมในเรื่องปัญหาบทลงโทษของการกระทำความผิดซ้ำที่ยังไม่มีความรุนแรงเพียงพอต่อสภาพแห่งความผิด ซึ่งมีการกระทำความผิดซ้ำที่ไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายและบทลงโทษที่ไม่สำนึกต่อการกระทำที่เกิดขึ้น ปัญหาที่มิได้มีบทบัญญัติถึงการป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดซ้ำกรณีขับขี่รถขณะเมาสุราหรือเมาอย่างอื่น ตามมาตรา 43(2) ดังนั้น เพื่อให้มีมาตรการป้องกันไม่ให้มีการกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าวซ้ำอีก จึงควรปรับปรุงกฎหมายให้มีความรุนแรงให้เพิ่มโทษขึ้น โดยปรับปรุงตามโทษปริมาณของแอลกอฮอล์ในเลือด และจำนวนครั้งที่กระทำความผิด

เอกสารอ้างอิง

ข้อมูลศูนย์วิชาการความปลอดภัยทางถนน. (2564). *ผลสำรวจเมาแล้วขับบาดเจ็บ-เสียชีวิต.* สืบค้นวันที่ 29 ตุลาคม 2565, จาก https://www.hfocus.org/content/

เฉลิมฤทธิ์ สามาดี. (2564). มาตรการในการบังคับใช้ทางกฎหมาย กรณีศึกษาเมาสุราแล้วขับรถบนท้องถนน เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522. *วารสารปัญญาปณิธาน*, 6(1), 147-160.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2558). *การบังคับใช้กฎหมายเมาแล้วขับ.* สืบค้นวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2566, จาก www. https://www.researchgate.net/profile/Waiphot-Kulachai/

Creatrip. (2018). *กฎหมายดื่มแล้วขับของประเทศเกาหลีใต้.* สืบค้นวันที่ 9 ธันวาคม 2564, จาก https://www.creatrip.com/th/blog/7426

Jo He-rim. (2018). *Death of young soldier calls for tougher punishments for drunk driving*. Retrieved 6 December 2022, from http://m.koreaherald.com/view.php?ud=201811110.

Safe kids Thailand. (2562). *โครงการเด็กไทยปลอดภัย.* Retrieved 1 September 2022, from http://safekidsthailand.com/wordpress.

the standard. (2019). ไต้หวันเพิ่มโทษเมาแล้วขับ ผู้โดยสารโดนด้วย เมาแล้วขี่จักรยานก็ไม่รอด. Retrieved 1 September 2022, from https://thestandard.co/passengers-to-be-penalized-over-drink-driving-in-taiwan.

Tibbetts, Stephen, &Hemmens. (2010). Criminological Theory: A Text/Reader. English: Publisher Los Angeles.